

Daňové a právní zprávy

listopad 2024

Shape the future
with confidence

Úvodník	02	Účetnictví	05	Pilř 2	09	Právo a daně	11
Důstojné rozloučení s neomezeným osvobozením při prodeji cenných papírů		Věcné řešení vyhlášky pro podnikatele v souvislosti s novelou zákona o účetnictví		Další novela tzv. DAC směrnice - tentokrát týkající se Pilře dva		Těžký život vedoucích zaměstnanců - k rozsudku Nejvyššího soudu ohledně náhrady škody v podobě doplatku daní a pojistného	
DPH	17	DPH	19	Judikátové okénko	22		
Rada EU schválila balíček opatření „DPH v digitálním věku“ (VAT in Digital Age / ViDA)		Snížení odpočtu daně u neuhrazených závazků		Nejvyšší správní soud k otázce nepeněžních zaměstnaneckých benefitů			

Radek Matušík
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Důstojné rozloučení s neomezeným osvobozením při prodeji cenných papírů

Na konci roku skončí po přibližně 30 letech osvobození prodeje cenných papírů bez omezení výše příjmů. Pokud fyzická osoba prodávala po splnění 3letého časového testu cenné papíry, neplatila daň z příjmů bez ohledu na to, zda prodávala za milion nebo miliardu. Od 1. ledna 2025 se osvobozený roční příjem omezí 40 miliony Kč. Nepřísluší mi hodnotit, jestli je omezení testu dobré, nebo špatné rozhodnutí. Časový test bez omezení byl ale v globálním měřítku ojedinělý.

Omezení osvobození se týká nově pořízených cenných papírů i těch nabytých před 31. prosincem 2024. Zákonodárce ve snaze jednat korektně nebo možná z obavy před hypotetickou retroaktivitou přiznal vlastníkům cenných papírů možnost uplatnit při budoucím prodeji (na který dopadají osvobozovací ustanovení) tržní cenu cenného papíru k 31. prosinci 2024. Tato možnost platí pro cenné papíry nabyté fyzickou osobou před 31. prosincem 2024. Každá fyzická osoba držící cenné papíry nebo účast na obchodní společnosti s hodnotou přesahující 40 milionů Kč by se proto měla zamyslet, zda dokáže tržní cenu k 31. prosinci 2024 prokázat.

Nejjednodušší to asi bude u cenných papírů obchodovaných na regulovaném trhu (burza). Trochu těžší to může být třeba u investičních fondů. Investiční fondy sice obecně nejméně jednou ročně informují investora o hodnotě jeho cenného papíru. Je ale otázkou, jestli to vždy bude ta správná tržní cena. Třeba v situaci, kdy investiční fond má

povinnost odkupu, ale prostředky investorovi podle statutu poskytne ve dvouleté lhůtě.

Nejsložitější bude stanovení tržní ceny u neobchodovaných cenných papírů. Typicky se bude jednat o situace, kdy fyzická osoba vlastní akciovou společnost, kterou vybudovala od píky. V úvahu připadá znalecké ocenění k 31. prosinci 2024. Jen je potřeba rozmyslet, kdy posudek připravit (na jaře 2025 nebo třeba až za tři roky) a jakou bude mít formu (znalecký posudek s razítkem a zápisem v evidenci znaleckých posudků nebo jen znalecké posouzení bez razítka). Názory na trhu se různí, ale obecně může být složitě vracet se k ocenění za x let.

Tržní cena k 31. prosinci 2024, kterou půjde uplatnit proti příjmu z prodeje, je zřejmě fixní, neměnná a nepřenositelná. Takže pozor na přeměny a dispozice s vlastním kapitálem.

A jaký bude život po testu? Fyzické osoby obecně zdaňují přijaté prostředky, nikoliv zaúčtovaný výnos. I omezení 40 milionů Kč se proto zřejmě počítá na hotovostní bázi. Pokud fyzická osoba prodá cenné papíry (podíl na akciové společnosti) za 117 milionů Kč a prodávající ji kupní cenu uhradí ve třech ročních splátkách po 39 milionech Kč, tak asi gramaticky nepřekročí 40 milionový roční test. Správci daně se to ale nemusí vždy líbit a v některých situacích může přijít s argumentem zneužití práva. A následný soudní spor je běh na dlouhou trať s nejistým výsledkem.

I po 1. lednu 2025 zůstává v platnosti povinnost hlásit osvobozené příjmy nad 5 milionů Kč ročně.

Z pohledu českého daňového režimu je výše uvedené významnou změnou. Za podstatné považujeme využití možnosti zjistit tržní cenu k 31. prosinci 2024. Důkazní břemeno je na poplatníkovi. Z důvodu právní jistoty pak nezbývá než doufat, že nové nastavení vydrží nejméně dalších 30 let.

Pokud fyzická osoba prodávala po splnění 3letého časového testu cenné papíry, neplatila daň z příjmů bez ohledu na to, zda prodávala za milion Kč, nebo bilion Kč. Od 1. ledna 2025 se osvobozený roční příjem omezí 40 miliony Kč.

Účetnictví

Kateřina Dedková
katerina.dedkova@cz.ey.com
+420 603 577 890

Věcné řešení vyhlášky pro podnikatele v souvislosti s novelou zákona o účetnictví

Ministerstvo financí zveřejnilo dne 1. listopadu 2024 aktualizovanou pracovní verzi novelizovaného zákona o účetnictví. Spolu s touto verzí byly zveřejněny také podrobnější teze vyhlášek, doplňující a upřesňující jednotlivé body zákona. Níže přinášíme vybrané prvotní postřehy.

Velký obrázek

V mnoha případech se věcné řešení odkazuje na konkrétní Mezinárodní účetní standardy (IFRS) a Národní účetní radu (NÚR).

Změny, které přináší aktualizovaná pracovní verze novelizovaného zákona o účetnictví a související teze vyhlášek, jsou významné a v případě schválení budou mít zásadní dopad na účetní praxi. Avizovaná účinnost je od roku 2026, ale je otázkou, zda se jedná o realistické datum. Tento přehled nepředstavuje úplný výčet všech změn, ale zaměřuje se na některé klíčové aspekty, které ovlivní účetní postupy většiny společností. Přináší velký posun směrem k mezinárodnímu výkaznictví, ale také řadu otázek.

Odlišný přístup k vykazování

Z formálního pohledu výkazy zřejmě opustí koncept standardizované struktury a nově by jednotlivé řádky měly obsahovat odkazy na podrobnosti v příloze a informaci, že se jedná o významnou položku. Dojde ke zjednodušení vykazování aktiv, kdy se nadále nebude uvádět u aktiv hodnota brutto a korekce. Problematiku komparativ bude řešit zřejmě kompletně implementovaná interpretace Národní účetní rady I-30. U aktiv tedy nebude na první pohled zřejmá brutto hodnota tak jako doposud a uživatelé budou odkázáni pouze na doplňující informace v příloze, které budou účetní jednotky zveřejňovat na základě principu významnosti. O strukturované podobě doplňujících informací tak, jak ji známe například ze slovenského prostředí, zatím věcné řešení neuvažuje.

Mezitímní závěrka bude implementována v souladu se stávající interpretací Národní účetní rady I-31. Dojde také k inkorporaci účetní problematiky zahajovací rozvahy ze zákona o přeměnách. Inkorporaci zahajovací rozvahy do zákona o účetnictví lze vnímat jako logický krok, stejně jako předpokládané upřesnění zveřejnění zahajovací rozvahy.

Teze vyhlášek obsahují detailní zásady kompenzace a negativní vymezení kompenzace na úrovni výkazů vůči zápočtu, dobropisu a účtování o slevách. Posunem k vykazování v souladu s mezinárodními standardy je možnost vykazovat kompenzovaně nově například náklady a výnosy z prodeje dlouhodobých aktiv, úrokové výnosy a náklady, manka a přebytky či přefakturace nákladů u účetních jednotek, jejichž hlavním předmětem činnosti je prodej výrobků, zboží nebo služeb. Rozšířená možnost kompenzovaného vykazování neznamená i kompenzaci v účtování jednotlivých zápisů a v účetních systémech jako takových, přičemž společnosti by měly uvádět významné brutto hodnoty v doplňujících informacích v příloze. V praxi vidíme tendenci kompenzaci promítat i do samotného účtování.

Aspekt významnosti

Nový zákon o účetnictví se věnuje obecné definici významnosti účetní informace. Nevýznamná aktiva, materiál, dodatečná (dnes technická) zhodnocení a opravy chyb se budou účtovat přímo do nákladů daného období. Soubor drobných aktiv předpokládá obdobný přístup jako u nákladů příštích období. Zadefinování hranice významnosti a způsobu jejího stanovení se předpokládá u účetních jednotek veřejného sektoru. U soukromého sektoru metodika zmíněna není. Bude možné zajistit, aby hranice významnosti byly srozumitelné a aplikovatelné pro všechny účetní jednotky? A jak se bude s touto informací pracovat při daňových kontrolách?

Oceňování současnou hodnotou

V souvislosti s oceňováním prvků účetní závěrky bude pro řadu účetních jednotek (zejména středních a velkých) novinkou oceňování současnou hodnotou. Současnou hodnotou se budou oceňovat dlouhodobé peněžité dluhy, dluhy z leasingů, dlouhodobé pohledávky a rezervy.

Změny v zažitých pojmech

Upouští se od zažitých pojmů technické zhodnocení a opravná položka. Nově jsou zadefinovány jako dodatečná zhodnocení, následné znehodnocení a teze vyhlášky upravují jejich předpokládané vymezení.

Inkorporace IFRS 16, IAS 16, IAS 38 a další

Věcné řešení obsahuje detailní vymezení nehmotných a hmotných aktiv a nájmů. U nehmotných aktiv je jasně definované navázání na IAS 38 pro nehmotné aktivum vytvořené z interních i externích zdrojů. Za nehmotné aktivum vytvořené interně ale nebude možné považovat obchodní značku či seznamy zákazníků. U hmotných aktiv dojde mimo jiné k přesnému vymezení náhradních dílů, které v závislosti na ekonomickém využití budou hmotným majetkem nebo zásobou. Dopad přecenění stálých hmotných aktiv na reálnou hodnotu nebude zahrnut do disponibilního vlastního kapitálu. Postupně se bude stávat rozdělitelným ve stejném tempu, jakým bude přeceněné aktivum odpisováno.

IFRS 16 bude povinný pro střední a velké účetní jednotky, mikro a malé pak mohou zvolit dobrovolnou aplikaci.

Změny u rezerv, dohadných položek, dotací a rozeznání výnosů

U rezerv dojde ke zpřesnění definice ve smyslu existence dluhu doprovázené nejistotou ohledně věřitele nebo splatnosti dluhu. Dluhy z přijatých plnění se považují za jisté, není-li prokázán opak. Dojde zřejmě i k zakotvení rezerv na vratky tam, kde existuje právo na vrácení. Tato rezerva bude účtována přímo proti výnosům. V souvislosti s aktivy se bude nově vykazovat rezerva na likvidaci. Ta bude vstupovat do hodnoty aktiva. Rezervy obecně včetně rezervy na likvidaci jsou zatíženy nejistotou ohledně souvisejících odhadů, což bude zajímavé u rezervy na likvidaci souvislosti s tím, že vstupuje do ocenění majetku. Jakým způsobem tuto rezervu ovlivní nastupující ESG trendy?

Jisté pohledávky a dluhy s nejistou výší se budou označovat běžnými názvy pro pohledávky a dluhy, nikoli jako dohadné položky. Časové rozlišení bude vykázáno samostatně v rámci pohledávek a dluhů. Nevybraná dovolená bude vykazována jako dluh vůči zaměstnancům a je výslovně vyloučena její současná povaha rezervy.

Sekce, která se věnuje rozeznání výnosů, bude podrobněji řešit dosud neupravené situace, kdy se celkové plnění dělí na jednotlivé výnosy s různou časovou realizací. Zvažována je varianta časového rozlišení podle reálné hodnoty jednotlivých prvků nebo ocenění hlavní části plnění reálnou hodnotou a časové rozlišení zbývajících plnění dle poměru jejich reálné hodnoty. Věcné řešení zmiňuje i implementaci metody procenta dokončení pro rozeznání výnosů a nákladů v souvislosti s postupnými plněními smluv uzavřených se zákazníky.

U dotací je, jak bylo zřejmé z již zveřejněných tezí vyhlášek, vyloučeno snížení pořizovacích výdajů a předpokládá se časové rozlišení podle plnění podmínek dotace (resp. snižování hodnoty dotovaných aktiv u nevýznamných dotací).

Deriváty

U derivátů a zajišťovacího účetnictví se předpokládá současné řešení. V tomto ohledu tedy nevidíme posun směrem k současnému řešení v IFRS.

Ostatní

Další významné oblasti, kde nás čekají změny, zahrnují například aspekt (ne) přecenění při přeměnách, režim nepeněžních distribucí kapitálu, podmínky pro dobrovolné využití IFRS či parametry sankcí za přestupky.

Nově zaváděné principy často předpokládají odhady, které jsou z podstaty zatíženy nejistotou a spoléhání se na princip významnosti. Povinný audit účetních závěrek by se měl nadále týkat pouze středních a velkých účetních jednotek a těch, které sestavují konsolidovanou závěrku. Bude zajímavé sledovat, jaké další otázky v souvislosti s dalším předpokládaným upřesněním vyvstanou, zejména v kontextu návaznosti na legislativu daně z příjmu.

Pokud vás tato oblast zajímá, obraťte se prosím na autorku článku nebo na poradenský tým, se kterým obvykle spolupracujete.

Změny, které přináší aktualizovaná pracovní verze novelizovaného zákona o účetnictví a související teze vyhlášek, jsou významné a v případě schválení budou mít zásadní dopad na účetní praxi podnikatelů. Avizovaná účinnost je od roku 2026, ale je otázkou, zda se jedná o realistické datum.

Pilíř 2

Karel Hronek
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Dominik Živný
dominik.zivny@cz.ey.com
+420 705 620 188

Další novela tzv. DAC směrnice – tentokrát týkající se Pilíře dva

Evropská komise (EK) zveřejnila návrh novely Směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC) – viz [ZDE](#).

Tento návrh poskytuje rámec pro provozní implementaci článku 44 (povinnosti týkající se podávání informačního přehledu) Směrnice o zajištění globální minimální úrovně zdanění nadnárodních skupin podniků a velkých vnitrostátních skupin v Unii (Směrnice Pilíř dva).

OECD vyvinula standardní šablonu (GloBE Information Return nebo GIR – podrobnosti viz [ZDE](#)), kterou mají subjekty používat k plnění svých určitých povinností podle Pilíře dva. GIR obsahuje data, která mají být vyměřována, a související vysvětlující pokyny. Tento návrh novely DAC v zásadě transponuje GIR do práva EU tím, že jej činí Informačním přehledem k dorovnávací dani ve smyslu článku 44 Směrnice Pilíř dva.

Tento návrh novely DAC také stanovuje rámec pro usnadnění výměny Informačního přehledu mezi členskými státy a umožňuje skupinám za určitých okolností přejít z místního na centrální podání (tj. podání UPE nebo určeným podávajícím subjektem namísto podání každou členskou entitou). Tento rámec rovněž zahrnuje „diseminační přístup“, který zajišťuje, že relevantní jurisdikce obdrží informace, které potřebují, podle své role ve vztahu ke skupině v souladu s rámcem OECD.

Pokud máte jakékoli dotazy, kontaktujte autory článku nebo poradenský tým EY, se kterým spolupracujete.

Tento návrh novely DAC také stanovuje rámec pro usnadnění výměny Informačního přehledu mezi členskými státy a umožňuje skupinám za určitých okolností přejít z místního na centrální podání (tj. podání UPE nebo určeným podávajícím subjektem namísto podání každou členskou entitou).

Právo a daně

Ondřej Havránek
Ondrej.Havranek@cz.eylaw.com
+420 703 891 387

Barbora Suchá
barbora.sucha@cz.eylaw.com
+420 704 865 122

Těžký život vedoucích zaměstnanců – k rozsudku Nejvyššího soudu ohledně náhrady škody v podobě doplatku daní a pojistného

Máme tu pro vás velmi zajímavou (a trochu strašidelnou, jak se v listopadový čas hodí) kauzu na téma odpovědnosti zaměstnance za škodu. Nejvyšší soud vydal 24. září 2024 rozsudek, sp. zn. 21 Cdo 2057/2023, po kterém vedoucí zaměstnanci, firemní právníci a daňáři a zaměstnanci v dalších odpovědných profesích nebudou mít dobré spaní.

Ve zkratce - máte ve firmě zaměstnance, kteří mají vedle pracovních smluv i autorské smlouvy? Nebo k pracovním smlouvám paralelní dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti? Pracují pro vaši firmu OSVČ, které by mohly úřady při kontrole posoudit jako zaměstnance? Máte ve firmě vedle běžných zaměstnanců i další pracovníky dodané na základě smluv o dílo nebo obdobných smluv nebo jiné potenciálně nelegální zaměstnance, včetně třeba cizinců? Nebo máte ve firmě nastavenou jinou praxi (klidně mimo úsek HR), kde si nejste jisti, zda by ji správce daně nebo jiný příslušný úřad nehodnotil jako primárně směřující ke snížení daňové nebo pojistné zátěže nebo obecně obcházení zákonných povinností?

Pak to může být problém a to nejen pro samotnou společnost, ale i pro vedoucí a další odborné zaměstnance, kteří za danou oblast odpovídají. Společnost po nich totiž může chtít vzniklou škodu nahradit. A

zaměstnanec pak před odpovědností neochrání ani to, že příslušná praxe prošla v minulosti bez ztráty kytičky několika kontrolami úřadů. Ani to, že převzali dlouhodobě zaběhlou praxi po svém předchůdci.

Co se stalo?

V roce 1999 zavedl ředitel Národního divadla po písemné konzultaci s Ministerstvem práce a sociálních věcí zvláštní systém odměňování umělců, který se uplatňoval až do roku 2013. Umělci byli standardně zaměstnáni na základě pracovní smlouvy. Pokud však bylo nezbytné, aby provedli další umělecký výkon nad rámec své pracovní doby (po odehrání předem daného počtu představení za měsíc), měli vedle pracovních smluv uzavřené autorské smlouvy, na jejichž základě jim byla vyplacena odměna

za tyto dodatečné výkony. Odměny vyplácené na základě autorských smluv nebyly zaměstnavatelem zdaňovány a nebylo z nich odváděno pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění. Faktická činnost vykonávaná na základě pracovních smluv a autorských smluv byla shodná.

Tento systém odměňování výkonných umělců prošel v roce 2000 přímou kontrolou Ministerstva kultury a v letech 2006 a 2010 veřejnosprávní kontrolou. V roce 2009 pak žádné pochybení při kontrole plnění povinností zaměstnavatele v oblasti pojistného nenašla ani Pražská správa sociálního zabezpečení ani Všeobecná zdravotní pojišťovna. Při kontrolách v roce 2009 a 2012 nevytkl Národnímu divadlu žádné pochybení v oblasti odměňování umělců ani Státní úřad inspekce práce. V roce 2009 byl popsán systém odměňování přes autorské smlouvy včleněn do kolektivní smlouvy.

V roce 2013 však nové vedení Národního divadla změnilo dosavadní přístup a uzavřelo si, že způsob odměňování umělců představoval obcházení zákoníku práce, podle kterého závislá práce smí být vykonávána jen v pracovněprávním vztahu, obcházení podmínek a limitů pro práci přesčas a porušování zákona o zaměstnanosti. Přistoupilo proto k nápravným opatřením – dodatečně provedlo příslušné odvody, včetně úroků a penále.

Dodatečné platby pak nové vedení Národního divadla vyhodnotilo jako škodu, kterou měli nedbalostním porušením povinností při sjednávání kolektivní smlouvy v roce 2009 způsobit dva zaměstnanci. A to tehdejší ředitel Národního divadla, jenž kolektivní smlouvu podepisoval, a ředitelka administrativně-právní sekce, jež smlouvu pomáhala připravit. Ředitel na svou pozici nastoupil v roce 2007. Ředitelka administrativně-právní sekce působila v Národním divadle jako právnická od roku 1997 a na pozici ředitelky sekce od roku 2008.

Zaměstnanci škodu odmítli uhradit – s vcelku pochopitelnou argumentací, že systém uzavírání smluv s uměleckými zaměstnanci zavedlo již předchozí vedení, nebyl v rozporu s legislativou a ani úprava této problematiky kolektivní smlouvou nebyla nezákonná.

Národní divadlo proto podalo v roce 2015 žalobu, kterou požadovalo od ředitelky náhradu škody ve výši téměř 250 000 Kč a po řediteli necelých 90 000 Kč.

Pohled soudu prvního stupně

Obvodní soud pro Prahu 9 dospěl k závěru, že všechny předpoklady pro vznik obecné odpovědnosti zaměstnanců za škodu vůči zaměstnavateli byly naplněny. Své závěry odůvodnil následovně – a pozor, standard pro zaměstnance na odpovědných pozicích při tom nastavil opravdu vysoko.

- ▶ Zákonná povinnost / porušení: Výkonní umělci nesměli vykonávat pro zaměstnavatele identickou práci po část měsíce na základě pracovní smlouvy a po část měsíce na základě smlouvy autorské, protože závislá práce může být vykonávána výlučně v pracovněprávním vztahu. Na základě autorské smlouvy by umělci mohli vykonávat pouze práci odlišnou od té, kterou vykonávali na základě pracovní smlouvy. Příslušná ustanovení kolektivní smlouvy tedy byla v rozporu se soukromým právem (zákoníkem práce) i v rozporu s předpisy veřejného práva (daňovými a o sociálním zabezpečení a zdravotním pojištění).
- ▶ Porušení povinnosti v případě ředitelky: Vzhledem k náplni činnosti administrativně-právní sekce, kterou řídila, bylo povinností ředitelky zajistit, aby vnitřní procesy – včetně postupu odměňování umělců – byly v souladu s platnou legislativou, neboť měla sledovat aktuální vývoj legislativy a judikatury. Jako zkušený právnický si ředitelka musela být vědoma legální definice závislé práce i možných důsledků, docházeli k výkonu závislé práce na základě jiného právního titulu, než jsou pracovněprávní vztahy.
- ▶ Porušení povinnosti v případě ředitele: Dle organizačního řádu ředitel ze své pozice odpovídal za dodržování zákonnosti a legálnosti procesů uvnitř Národního divadla. V konečném důsledku tak odpovědnost nelze přičítat pouze ředitelce, když ředitel měl ze své pozice vrcholnou

odpovědnost za veškeré interní procesy a kolektivního vyjednávání se účastnili oba.

- ▶ Vznik škody: V důsledku protiprávního způsobu odměňování zaměstnavateli vznikla škoda, neboť musel správci daně uhradit nedoplatek na dani z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, dále musel uhradit úrok z prodlení z úhrady daných povinností a penále za neuhrazené zdravotní pojištění. Celková výše škody činila 3,8 milionu Kč.
- ▶ Příčinná souvislost: Příčinnou souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody shledal soud prvního stupně v tom, že ředitelka neupozornila zaměstnavatele na protiprávnost odměňování v době sjednávání kolektivní smlouvy ani v následném období, kdy byl protiprávní systém odměňování uplatňován, a v tom, že ředitel tento systém schválil.
- ▶ Zavinění: Oba dotčení vedoucí zaměstnanci měli a mohli vědět, že systém je protiprávní. Ani jeden z nich však po dobu trvání svého pracovního poměru proti tomuto systému a závadné praxi nikterak nezasáhl, nečinil žádné právní ani faktické kroky, aby závadnou praxi zastavil, a zamezil tak vzniku škody – oba tak rovněž zapříčinili pokračování v protiprávní praxi.

Vzhledem k tomu, že se nejednalo o zavinění úmyslné, uplatnil se limit náhrady škody z titulu obecné odpovědnosti za škodu ve výši čtyřapůlnásobku průměrného výdělku každého ze zaměstnanců. Požadované částky náhrady tento limit nepřekročily.

Pohled odvolacího soudu

Městský soud v Praze k odvolání naopak rozhodl ve prospěch žalovaných zaměstnanců. Souhlasil sice se závěry soudu prvního stupně, že Národnímu divadlu vznikla škoda, že oba ředitelé porušili své pracovní

povinnosti i že byla dána příčinná souvislost. Dospěl však k závěru, že na straně žalovaných zaměstnanců chybí zavinění. Podle odvolacího soudu nemuseli a nemohli vědět, že mohou Národnímu divadlu způsobit škodu, přenesou-li systém odměňování výkonných umělců do kolektivní smlouvy a zaměstnavatel bude podle něj nadále postupovat.

Shodný systém odměňování výkonných umělců byl totiž zaveden již v roce 1999. Zaměstnavatel pak spatřoval vznik škody v nutnosti splnit dodatečně povinnost v oblasti daní a pojistného. Z protokolů o kontrolách provedených mezi lety 2000 a 2010 je přitom zřejmé, že kontrolní orgány neshledaly pochybení ve vztahu k odvodovým povinnostem, ačkoli se seznámily s daným způsobem odměňování zaměstnanců. Pokud oba ředitelé byli s výsledky těchto kontrol seznámeni a pokud od roku 2000 bylo se systémem odměňování obeznámeno i Ministerstvo kultury jako zřizovatel a konzultován byl i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, aniž z jejich strany bylo něco vytknuto směrem k odvodovým povinnostem, pak ředitelé nemuseli a vlastně ani nemohli podle odvolacího soudu vědět, že právě v daném směru je systém odměňování výkonných umělců závadný.

K tomuto závěru odvolací soud dospěl i přesto, že v roce 2008 byli zaměstnanci jedním e-mailem v rámci kolektivního vyjednávání upozorněni na problematiku využití autorského zákona v případě pracovních smluv. Tato zpráva však neobsahovala výslovně upozornění na protiprávnost zamýšleného systému odměňování; daná osoba v ní vyjádřila spokojenost s verzí dodatku kolektivní smlouvy a pouze na okraj uvedla, že jí autorské hraní nejde do kontextu s řádnou pracovní smlouvou.

Národní divadlo se následně bránilo dovoláním.

Pohled Nejvyššího soudu

Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání Národního divadla je opodstatněné.

Podle Nejvyššího soudu Národní divadlo mohlo svou činnost zajišťovat prostřednictvím výkonných umělců zaměstnaných buď v pracovněprávním vztahu, nebo na základě občanskoprávních smluv. Není ovšem možné, aby umělci vykonávali stejnou činnost po část měsíce na základě pracovní smlouvy, a část měsíce na základě smlouvy podle autorského zákona, protože je-li vykonávána závislá práce, může být vykonávána výlučně v pracovněprávním vztahu podle zákoníku práce.

Zajímavý je i šíře použitelný závěr Nejvyššího soudu uvedený v odůvodnění rozsudku, podle kterého, pokud zaměstnanec nemůže podle zákoníku práce vykonávat v dalším pracovním poměru nebo na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr u téhož zaměstnavatele práce, které jsou stejně druhově vymezeny, nemůže tytéž stejně druhově vymezené práce vykonávat ani v dalším vztahu založeném občanskoprávní smlouvou.

Dále pak Nejvyšší soud rozebral jednotlivě postavení obou žalovaných zaměstnanců.

Ředitelka administrativně-právní sekce měla ze své funkce „povinnost učinit správný právní výklad a rozpoznat riziko, jež pro jejího zaměstnavatele představuje kombinovaný způsob odměňování výkonných umělců. Protože byla odborníci v oboru práva a na pozici právníka v Národním divadle dlouhodobě působila, mohla učinit správný výklad zákona.“

I přesto, že praxe odměňování byla dlouhodobá a ze strany kontrolních orgánů nebylo shledáno pochybení, ředitelka měla a mohla (vzhledem ke svým osobním poměrům) upozornit na existující riziko toho, kdo za společnost činil právní úkony, tedy ředitele. Tímto jednoduchým opatřením mohla splnit svůj úkol při eliminaci rizika hrozícího jejímu zaměstnavateli. Zavinení ve formě nevědomé nedbalosti je tedy podle Nejvyššího soudu u ředitelky dáno.

Ředitel nebyl odborníkem v oboru práva. Při posuzování zavinění jde v jeho prospěch, že nebyl o riziku informován ze strany toho, kdo měl u společnosti učinit správný právní výklad, tedy ze strany ředitelky. Významná je i skutečnost, že se jednalo o dlouhodobou praxi, zavedenou jeho předchůdcem ve funkci ředitele, která nebyla rozporována ani při kontrolách státních orgánů.

Na druhé straně nelze podle Nejvyššího soudu přehlížet, že „z hlediska svých osobních poměrů byl ředitel zkušeným vedoucím pracovníkem. Určité riziko si musel uvědomovat již jen na základě skutečnosti, že kombinovaný systém odměňování byl vázán právě na překročení limitů podle zákoníku práce; i jako právní laik si musel položit otázku, jaký by byl význam těchto zákonných limitů, kdyby je bylo možno snadno obcházet prostřednictvím jiných typů smluv.“ Ostatně v řízení se prokázalo, že takové riziko bylo i pro právní laiky rozpoznatelné, jak o tom svědčí výše zmíněný e-mail. Nejvyšší soud proto uzavřel, že i u ředitele je dáno zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Míra zavinění je však u ředitele nižší a to se musí projevit v určení náhrady poměrné části škody.

Co si z toho vzít?

Pokud v roli vedoucího zaměstnance, firemního právníka nebo daňáře, HR manažera či na jiné odpovědné pozici vidíte ve své firmě jakoukoli praxi, která vám připadá na první (anebo na druhý) pohled podezřelá, musíte na to svého zaměstnavatele upozornit. Písemně. Poradit se s právníky. Nesmíte se nechat uchlácholit ani ujištěními kolegů ani kontrolních či jiných orgánů ani skutečností, že „takhle se to tady přece už 10 let dělá, tak to nemůže být špatně“. Pokud to neuděláte, stačí například změna ve vedení firmy a můžete mít „na krku“ žádost o náhradu škody. A když nezaplatíte dobrovolně, tak navíc i žalobu a náhradu nákladů soudního řízení - tu pro představu soud prvního stupně vyčíslil v případě ředitelky na téměř 430 000 Kč a u ředitele na necelých 250 000 Kč, tj. v částkách značně přesahujících samotnou výši škody. Pro náhradu nákladů řízení se limit čtyřapůlnásobku průměrného měsíčního výdělku zaměstnance neuplatí.

V případě dalších dotazů se, prosím, obraťte na autory článku nebo na další členy advokátní kanceláře EY Law či týmu EY, se kterými spolupracujete.

Pokud v roli vedoucího zaměstnance, firemního právníka nebo daňáře, HR manažera či na jiné odpovědné pozici vidíte ve své firmě jakoukoli praxi, která vám připadá na první (anebo na druhý) pohled podezřelá, musíte na to svého zaměstnavatele upozornit.

DPH

Ivana Krylová
ivana.krylova@cz.ey.com
+420 731 627 005

Rada EU schválila balíček opatření „DPH v digitálním věku“ (VAT in Digital Age / [ViDA](#))

Balíček zahrnuje tři legislativní akty – směrnici, nařízení a prováděcí nařízení, které přinášejí několik klíčových změn:

Změny od roku 2025

- ▶ Členské státy budou moci uložit domácím podnikatelům povinnost vydávat elektronické faktury pro domácí dodávky zboží a služeb. Zároveň budou moci stanovit podmínky pro zavedení této povinnosti.

Změny od 1. ledna 2027

- ▶ Elektronické platformy, které usnadňují dodávky zboží v rámci EU osobám usazeným mimo EU, budou považovány za „domnělé dodavatele“ (deemed suppliers) ve vztahu ke všem odběratelům, pro které není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem DPH.
- ▶ Práh pro dodávky telekomunikačních, vysílacích a elektronických služeb a pro dodávky zboží na dálku ve výši 10 000 EUR se uplatní jen při prodeji zboží na dálku ze země usazení dodavatele.
- ▶ Režim jednoho správního místa bude rozšířen i na dodávky plynu, elektřiny, tepla a chladu konečným spotřebitelům.

- ▶ Zjednodušující pravidla pro přemístění zboží v režimu skladu (call-off stock) budou postupně zrušena. Na přemístění zboží uskutečněná po 30. červnu 2028 už se režim skladu nebude moci uplatnit. Zboží uvedené do režimu skladu před tímto datem se bude moci v tomto režimu nacházet nejpozději do 30. června 2029.

Změny od 1. července 2028

- ▶ Zrušení režimu skladu bude kompenzováno rozšířením zvláštního režimu jednoho správního místa (tzv. One Stop Shop / OSS) i na přesun vlastního zboží mezi členskými státy.
- ▶ Režim jednoho správního místa bude moci být využit nejen k prodeji zboží na dálku, ale rovněž pro lokální dodání zboží spotřebiteli (B2C) v rámci členského státu, v němž podnik není usazen.

- ▶ Režim přenesení daňové povinnosti se povinně použije v situacích, kdy dodavatel nebude usazen ani identifikován pro účely DPH v členském státě, kde je DPH splatná, pokud odběratel již v tomto státě bude identifikován pro účely DPH (nyní se jedná o tzv. may provision). Pokud však nebude registrován ani neusazený dodavatel ani příjemce, členské státy budou moci vyžadovat, aby se místo dodavatele identifikoval pro účely DPH příjemce plnění, a to bez ohledu na to, zda je v daném členském státě usazen, či nikoliv.

Změny od 1. ledna 2030

- ▶ Platformy pro sdílení krátkodobého ubytování a přepravních služeb budou považovány za tzv. „domnělé dodavatele“. Budou odpovědné za výběr a odvádění DPH za své uživatele, pokud poskytovatelé těchto služeb nebudou registrováni k DPH nebo sami o DPH nebudou účtovat. Členské státy budou moci od těchto pravidel upustit v případě poskytovatelů kvalifikujících se pro osvobození od DPH pro malé podniky, pokud tím nedojde k narušení hospodářské soutěže. Členské státy mohou parametry pro uplatnění této výjimky dále upravit. Platformy budou moci vybírat a odvádět DPH za své uživatele již od 1. července 2028, pokud se pro tento postup dobrovolně rozhodnou.

Změny od 1. července 2030

- ▶ Podniky budou povinny vydávat elektronické faktury pro přeshraniční transakce v rámci EU mezi podniky. Tyto faktury budou muset naplňovat evropský standard pro elektronickou fakturaci, což zajistí interoperabilitu mezi členskými státy. Data z elektronických faktur totiž budou automaticky přenášena daňovým správám prostřednictvím nového IT systému, který umožní rychlou analýzu podezřelých aktivit a zvýší kontrolní schopnosti daňových správ. Z téhož důvodu se zkrátí lhůta pro vystavení faktury na 10 dnů od uskutečnění zdanitelného plnění. Souhrnné hlášení (EC Sales Lists) bude zrušeno.

Změny od 1. ledna 2035

- ▶ Dojde ke sladění pravidel elektronické fakturace pro tuzemské transakce a pro transakce v rámci EU.

Legislativní návrh nyní zamíří k opětovnému schválení do Evropského parlamentu, neboť původní text Evropské komise byl upraven o kompromisy dohodnuté v rámci zasedání ECOFIN. Následně bude balíček opět předložen Radě ke schválení. Teprve poté bude zveřejněn v Úředním věstníku a vstoupí v platnost.

Pro podniky operující na trhu v rámci EU bude klíčové pochopit dopad těchto změn na jejich podnikání, zejména v oblasti způsobu uplatnění DPH, fakturace a výkaznictví. Některým podnikům mohou změny pomoci snížit počet registrací k DPH v jiných členských státech EU. Pro jiné může být naopak výhodnější registrace v jiných členských státech zachovat.

V případě dotazů se obraťte na autorku článku nebo na tým, se kterým spolupracujete.

Rada EU schválila 5. listopadu 2024 balíček opatření „DPH v digitálním věku“ ([ViDA](#)), který přináší několik klíčových změn v oblasti elektronické fakturace, pravidel pro přemístění zboží v režimu skladu, rozšíření působnosti zvláštního režimu jednoho správního místa, povinného použití režimu přenesení daňové povinnosti a nových pravidel pro platformy poskytující krátkodobé ubytování a přepravní služby.

Stanislav Kryl
stanislav.kryl@cz.ey.com
+420 731 627 021

Otakar Souček
otakar.soucek@cz.ey.com
+420 225 335 573

Snížení odpočtu daně u neuhrazených závazků

V tomto vydání se podíváme na zcela novou povinnost, kterou zavádí novela zákona o DPH, s plánovanou účinností od 1. ledna 2025 (nyní schválená Poslaneckou sněmovnou a míří do Senátu). Jedná se o opravu odpočtu daně v případě pohledávky, která je 6 měsíců po splatnosti. Ustanovení bude dopadat na plátce, kteří jsou v daném vztahu v pozici dlužníka. Zavedení tohoto pravidla má za cíl předcházet riziku neodvedení DPH do státního rozpočtu

Důvod zavedení

Aktuálně jsou plátcí povinni opravit odpočet daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se plátce dozvěděl nebo dovědět mohl, že u dodavatele nastaly skutečnosti pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky dle § 46 zákona o DPH. Tedy zjednodušeně řečeno v situaci, kdy již jsou v platební neschopnosti. V takové již zpravidla nemají dostatek prostředků na úhradu daně a státu tak vznikají ztráty. Nově se proto má tato povinnost týkat i pohledávek, kdy platební neschopnost teprve hrozí.

Nová úprava je v souladu s judikaturou Soudního dvora EU. Dle rozsudku ve věci C-335/19, E., bodu 42, nemusí oprava na straně věřitele i dlužníka proběhnout ve stejný okamžik. Členské státy mohou požadovat snížení odpočtu daně v případě pohledávky po splatnosti již při významnějším opoždění platby ještě před tím, než věřitel sníží DPH na výstupu. Tudiž dříve, než bude dlužník v takové platební neschopnosti, že DPH nebude státu zaplacen.

Nová pravidla pro snížení odpočtu

Předmětem opravy odpočtu daně se mají stát ty pohledávky, z pohledu dlužníka závazky, které nebudou plně uhrazeny do konce 6. měsíce po měsíci, v němž se pohledávka stala splatnou. Dlužníkovi v takovémto případě vznikne povinnost snížit již uplatněný odpočet daně na vstupu, a to ve výši odpovídající neuhrazené části jeho závazku. Snížit nárok je dlužník povinen v tom zdaňovacím období, do kterého spadne poslední den 6. měsíce po splatnosti.

Plátcí, kteří nehradí své závazky včas, tak budou muset nově sledovat splatnost jednotlivých závazků i pro účely DPH. Splatnost doposud v evidenci pro účely DPH nijak řešena nebyla.

Následné zvýšení odpočtu daně

Nově bude zavedena možnost následného opětovného zvýšení odpočtu daně, a to v případě úhrady části nebo celého závazku.

Tato oprava odpočtu směrem nahoru je pochopitelně možností, nikoliv povinností. Plátce ji může učinit nejdříve ve zdaňovacím období, kdy dojde k úhradě, a nejpozději do konce druhého roku po konci zdaňovacího období, v němž k úhradě došlo.

Výše úpravy se opět vypočítá z poskytnuté úplaty. Z toho plyne, že pokud bude dlužník uhrazovat závazek z přijatého plnění, který je déle než 6 měsíců po splatnosti, postupně např. ve splátkách, nárok na odpočet bude fakticky mít až s úhradami jednotlivých splátek.

U čtvrtletních plátců by mohlo dojít k situaci, kdy v rámci jednoho zdaňovacího období budou splněny podmínky jak pro snížení, tak pro následné opětovné zvýšení odpočtu daně. Aby se zamezilo situacím, kdy budou v jednom zdaňovacím období provedeny dvě opravy odpočtu s nulovým výsledným dopadem na daňovou povinnost, povinnost úpravy odpočtu daně v tomto případě vůbec nevzniká.

Reverse Charge

Ačkoliv o tom novela explicitně nehovoří, domníváme se, že pokud zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti, ustanovení o opravě odpočtu by se na něj aplikovat nemělo.

Při přenesení daňové povinnosti na odběratele je neutralita DPH zachována již z principu. Jestliže dochází ke kumulaci daně na výstupu a nároku na odpočet ze souvisejícího vstupu u jednoho subjektu, nehrozí zde nárokování odpočtu, aniž by byla odvedena daň na výstupu.

Pokud budete mít k výše uvedenému tématu jakékoliv otázky, kontaktujte prosím autory článku nebo svůj oblíbený poradenský tým.

Předmětem opravy odpočtu daně se mají stát ty pohledávky, z pohledu dlužníka závazky, které nebudou plně uhrazeny do konce 6. měsíce po měsíci, v němž se pohledávka stala splatnou. Dlužníkovi v takovémto případě vznikne povinnost snížit již uplatněný odpočet daně na vstupu, a to ve výši odpovídající neuhrazené části jeho závazku.

Judikátové okénko

A close-up, high-angle photograph of a wooden gavel resting on a dark blue, textured book. The gavel is made of polished wood and has a curved head with a flat striking surface. The book is thick and has a similar dark blue cover. The background is dark and out of focus.

Michaela Felcmanová

michaela.felcmanova@cz.ey.com

+420 603 577 910

Adam Linek

adam.linek@cz.ey.com

+420 730 191 859

Nejvyšší správní soud k otázce nepeněžních zaměstnaneckých benefitů

Nejvyšší správní soud („NSS“) rozhodoval v průběhu října ve dvou případech týkajících se poskytování nepeněžních zaměstnaneckých benefitů a posouzení jejich (ne)osvobození od daně z příjmů na straně zaměstnanců.

Na úvod je důležité poznamenat, že se oba rozsudky týkají zdaňovacích období před účinností tzv. konsolidačního balíčku, kterým byla do zákona o daních z příjmů (ZDP) zavedena limitace osvobození nepeněžních plnění ve smyslu § 6 odst. 9 písm. d) ZDP. V posuzovaných letech bylo možné taková plnění na straně zaměstnance osvobodit bez limitu, což bylo zaměstnavateli hojně využíváno.

Byť se obě rozhodnutí NSS týkají aplikace stejného zákonného ustanovení, pozadí jednotlivých případů bylo odlišné. Zatímco v prvním případě zaměstnavatel poskytoval zaměstnancům body do systému tzv. kafeterie při určitých situacích (např. plnění za aktivitu, za pohár kvality, odměna za získání nového zaměstnance nebo v situacích životního a pracovního výročí a při narození dítěte), ve druhém případě zaměstnavatel zaměstnancům poskytoval body do kafeterie namísto části odměny za odvedenou práci.

V obou případech byla spornou otázka, zda plnění ve formě bodů připsaných do systému kafeterie představují příjem podléhající na

straně zaměstnance zdanění, nebo se jedná o osvobozený příjem podle ustanovení § 6 odst. 9 písm. d) ZDP. Argumentace finanční správy byla prakticky totožná, konkrétně že v uvedených případech plnění představovala příjem za odvedenou práci, tzv. naturální mzdu. Na takové plnění dle jejího názoru nemůže být osvobození uplatněno, protože ustanovení § 6 odst. 9 písm. d) ZDP má za cíl osvobodit od daně pouze tzv. zaměstnanecké benefity, které představují plnění poskytovaná nad rámec odměny za práci.

Krajské soudy v prvním stupni podpořily argumentaci zaměstnavatelů s tím, že ZDP nijak nerozlišuje mezi *mzdou* a *zaměstnaneckými benefity*, ale pracuje výhradně s pojmem příjem. Pokud zaměstnavatel splní podmínky pro osvobození takového příjmu - v případě § 6 odst. 9 písm. d) ZDP tedy naplní formu i účel -, jedná se dle krajských soudů o jedinou podmínku nezbytnou k tomu, aby bylo plnění od daně osvobozeno.

NSS v obou situacích kasační stížnosti finanční správy zamítl, a potvrdil tak rozhodnutí krajských soudů. Zajímavé pasáže odůvodnění ze strany NSS:

- ▶ ZDP v § 6 odst. 9 písm. d) nerozlišuje, zda je, či není, resp. zda má, či nemá být nepeněžní plnění podle tohoto ustanovení považováno za součást mzdy. Právní úprava není tímto způsobem koncipována, neboť pracuje s pojmem příjem, nikoli mzda. Z tohoto důvodu nelze mzdu (ve smyslu soukromoprávního, pracovněprávního vymezení) spojit s příjmem z daňového hlediska, neboť se jedná o odlišně pojímané instituty.
- ▶ Výjimkou je krajským soudem zdůrazňovaný § 6 odst. 9 písm. a) zákona o daních z příjmů, který výslovně stanoví, že se osvobození od daně v případě nepeněžních plnění vynaložených na odborný rozvoj zaměstnanců či jejich rekvalifikaci nevztahuje „na příjmy plynoucí zaměstnancům v této souvislosti jako mzda, plat, odměna nebo jako náhrada za ušlý příjem, jakož i na další peněžní plnění poskytovaná v této souvislosti zaměstnancům“. NSS konstatuje, že toto ustanovení vylučuje z osvobození od daně mzdu či její náhradu (peněžní i nepeněžní), kterou zaměstnanec pobírá v souvislosti se svým odborným rozvojem a rekvalifikací (např. školením). Krajskému soudu je tedy třeba dát za pravdu, že hodlal-li zákonodárce vyloučit mzdu z osvobození od příjmů, činil tak výslovně. A v případě § 6 odst. 9 písm. d) zákona o daních z příjmů tak neučinil.
- ▶ V nyní posuzovaném případě žalobkyně využila zákonné možnosti poskytovat zaměstnancům nepeněžní plnění na přesně vymezené účely jakožto plnění osvobozená od daně. Pokud zákonné podmínky dodržela, (...), nelze žalobkyni vytýkat, že využila právní úpravu k poskytování nepeněžních plnění ve prospěch svých zaměstnanců, tedy k účelu, k jakému měla sloužit, a za podmínek nastavených zákonodárcem.

Co si z toho vzít?

S ohledem na závěry NSS lze konstatovat, že v posuzovaných případech hrál klíčovou roli gramatický výklad ZDP. Zatímco v prvním případě připsané body do systému kafeterie v daných situacích spíše představovaly zaměstnanecký benefit bez přímé vazby na výkon práce, ve druhém případě podle skutkového stavu nebylo sporu o tom, že zaměstnavatel poskytoval zaměstnancům body do kafeterie namísto části mzdy, čímž fakticky došlo na straně zaměstnanců nejen k úspoře na dani, ale také na pojistném.

Je k zamyšlení, zda minimálně ve druhém případě nemohl NSS posuzovat kromě formálního naplnění textace zákona také materiální hledisko, kdy daným nastavením odměňování zaměstnavatel jednoznačně a účelově docílil vyššího čistého příjmu svých zaměstnanců z části odměny za výkon práce, která standardně podléhá zdanění a odvodům pojistného. Vzhledem k rozsáhlým dopadům rozhodnutí NSS by zvážení takového pohledu mohlo být na místě.

Naopak v prvním případě by hlavním vzkazem mohlo být, že daná plnění se v principu k samotnému výkonu práce skutečně nevztahují a alokace bodů do kafeterie a využití souvisejícího osvobození tak, jak bylo napadeno finanční správou, je zcela legitimním zákonným postupem.

Zajímavou je pak i další část prvního případu, kterou však NSS neposuzoval, neboť doměrek finanční správy byl potvrzen již rozhodnutím Krajského soudu. Zde by posouzení samotné podstaty bylo zásadní.

Závěrem si dovolíme poznámku, že pro milovníky zkoumání materiálního hlediska jednotlivých případů může být spíše zklamáním, že u dvou situací s výrazně odlišným skutkovým stavem může argumentace NSS být totožná bez akcentu na odlišnosti daných případů.

Budete-li mít k výše uvedenému jakékoliv dotazy, kontaktujte prosím autory článku či poradenský tým, se kterým spolupracujete.

Krajské soudy podpořily argumentaci zaměstnavatelů s tím, že ZDP nijak nerozlišuje mezi mzdou a zaměstnaneckými benefity, ale pracuje výhradně s pojmem příjem. Pokud zaměstnavatel splní podmínky pro osvobození takového příjmu - v případě § 6 odst. 9 písm. d) ZDP tedy naplní formu i účel - jedná se dle krajských soudů o jedinou podmínku nezbytnou k tomu, aby bylo plnění od daně osvobozeno. NSS v obou situacích kasační stížnosti finanční správy zamítl, a potvrdil tak rozhodnutí krajských soudů.

KONTAKTY

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Lucie Říhová	+420 731 627 058
Libor Frýzek	+420 731 627 004
Ondřej Janeček	+420 731 627 019
Jana Wintrová	+420 731 627 020
Radek Matušík	+420 603 577 841

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
Ondřej Polívka	+420 731 627 088

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387
-----------------	------------------

EY

+420 225 335 111
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebrat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Marii Kotalíkovou: marie.kotalikova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

Smyslem EY je přispívat k tomu, aby svět fungoval lépe. Proto pomáháme klientům, našim zaměstnancům i širšímu společenství vytvářet dlouhodobé hodnoty a posilovat důvěru v kapitálové trhy.

Týmy odborníků EY, vybavené nejmodernějšími technologiemi, působí ve více než 150 zemích celého světa – provádějí audity a poskytují klientům širokou poradenskou podporu, která jim umožňuje růst, transformovat se a efektivně fungovat.

Naši auditoři, konzultanti, právní a daňoví poradci i odborníci na strategické a transakční poradenství si kladou ty správné otázky a dokážou najít ty správné odpovědi na složité problémy dnešního světa.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právnickou osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na ey.com/privacy. Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách ey.com.

© 2024 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.
Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat se jako na poskytnutí účetního, daňového ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

ey.com

Víte, že:

- ▶ Se nabízí otázka, jak do sebe zapadá zrušení osvobození zisku z investice do cizí měny a zavedení osvobození zisku z investice do kryptoměny? [🔗](#)
- ▶ NSS se vyjádřil k mankům a jejich daňové uznatelnosti? [🔗](#)
- ▶ Dánská finanční správa vydala zajímavé rozhodnutí ke vzniku stálé provozovny z titulu práce z domova? [🔗](#)
- ▶ Pravidla pro zdanění a pojistné u DPP se opět mění? [🔗](#)
- ▶ Objevil se návrh na zavedení samostatného limitu pro osvobození tzv. zdravotních benefitů? [🔗](#)
- ▶ Pravidla pro zdanění akciových plánů se zase zjednoduší? [🔗](#)
- ▶ NSS potvrzuje velmi přísný přístup k prokazování reklamy? [🔗](#)
- ▶ SDEU řešil DPH u dodání elektřiny zákazníkům prostřednictvím kartové společnosti? [🔗](#)
- ▶ Nový konsolidační balíček na Slovensku přináší mnoho daňových změn? [🔗](#)